

forandret saaledes, idet Eksamenfagene ogsaa der tidligere var indførte i Loven, men der fik vi dem altsaa taget ud. Jeg og mine Partifæller vilde have sat Pris paa, om man ved dette Lovforslag var blevet ved det, som var vedtaget i Landstinget, men det kunde vi ikke opnaa. Eksamenfagene blev ført ind i Lovforslaget, og vi maatte resignere paa det Omraade. Vi var ikke begejstrede derfor, men for at faa Lovforslaget fremmet gik vi altsaa ind paa dette.

Der blev i Landstinget talt poetisk om det stolte Spir paa Bygningen, den udvidede Skibsførereksamen, som Kommissionen havde foreslaaet skulde være Betingelsen for at føre større Skibe, Udvaunderskibe for Eksempel. Spidsen af det Spir var allerede brudt af i Landstinget i Fjor, den Fortrinsret, som den udvidede Skibsførereksamen gav til at føre de store Skibe. Af det stolte Spir var der kun blevet tilbage en uanselig Kvist. Jeg ansaa for Resten ogsaa Kvisten for at være overflødig, lige saa overflødig som den Overklasse, man i 1911 skulde have sat ind i Maskinmesterloven, den Klasse, man vilde kalde Maskiningeniører, og jeg havde mest set, at den udvidede Skibsførereksamen var helt forsvundet. Den blev her i Fjor i Folketinget gjort til et frivilligt Kursus — det blev omtalt af den højtærede Minister — paa indtil 4 Maaneder uden noget Bevis. Landstinget har nu ændret dette til 6 Maaneder, men med Bevis for de Fagprøver, som aflægges. Jeg vil sige, at i den Form er det mig mindre utiltalende end tidligere, men jeg anser det for at være uden videre Betydning, idet jeg gaar ud fra, at Rederierne blandt de Folk, de kender, nok skal vide at finde dem, der er egnede til de mest betroede Stillinger, og med Hensyn til dem, de ikke kender, og for hvem man naaske vilde antage, at en saadan Prøve kunde have nogen Betydning, vilde jeg gaar ud fra, at de ikke blev sat paa første-Pladser, før de havde vist, hvad de kunde til, og saa vil dette Kursus ogsaa være ret betydningsløst. Jeg skal derfor opholde mig videre derved; det er en ting, jeg uden synderlig Resignation kan lade blive staaende, som den staaar.

Saa kommer jeg til Farten mellem styrmands- og Skibsførereksamen. Jeg anser denne Fart for at være af nogen Betydning, og ved Udvalgsarbejdet i Fjor fik jeg den Anskuelse bekræftet, saa at jeg blev sikrere i den Henseende, end jeg havde været, men jeg erkender de Ulem-

per, der kan være derved, f. Eks. Vanskelighederne ved i rette Øjeblik at faa en kort Hyre, saa at Læsningen kan optages igen til passende Tid. Der kan være Fare for, at Læsningen slet ikke bliver genoptaget, saa at en hel Del ellers dygtige Mennesker, der vilde kunne naa at tage Skibsførereksamen, opgiver det. Jeg haaber, det Forhold vil blive rettet ved Skoleskibenes Virksomhed, men hvis Skoleskibene kun bliver private, nærer jeg Ængstelse for, at hvert Rederi til sit Skoleskib vil virke for at binde fast til sig netop de Folk, de vil have, og det forekommer mig derfor mest tiltalende, om Staten i størst mulig Grad havde med hele Ordningen med Skoleskibene at gøre. Det tror jeg vilde afbøde de værste Vanskeligheder.

Paa Lovforslaget om Navigationsundervisningen er der endnu et for mine Partifæller og mig meget væsentligt Punkt. Vi ønskede nemlig, at Navigationsundervisningen skulde være en ren og skær Statsopgave, at de private Navigationsskoler skulde inddrages som Statsskoler og eventuelt reduceres til et mindre Antal end de 7, vi i Øjeblikket har. Ogsaa paa dette Punkt resignerede vi og bøjede os vistnok for et Mindretal i Udvalget.

I Sønæringslovforslagets § 9 er der i Landstinget som nævnt af den højtærede Minister foretaget en Forandring, som gaar ud paa, at man forhøjer den Tonnage, som Folk, der endnu ikke har Skibsførerbevis, men kun Styrmandsbevis, kan føre. Det var et af de Omraader, hvorpaa Striden stod haardest i Udvalget i Fjor, og jeg synes, vi ikke kan resignere yderligere her. Vi resignerede betydeligt for at naa til en enstemmig Indstilling, og jeg havde haabet, at denne ogsaa vilde være gaaet igennem i Landstinget. Hvilke Kræfter der har været i Bevægelse her for at faa indført en Ændring, skal jeg ikke fordybe mig i. Man har altsaa i Landstinget forhøjet Tonnagen for Fragtskibe, og Fragtskibe er, saa vidt jeg husker, defineret ved Skibe, der ikke maa medføre over 12 Passagerer. Det forekommer mine Partifæller og mig, at den Tonnage, vi var naaet til her i Folketinget, var tilstrækkelig høj, og paa dette Punkt maa jeg ønske at faa Lovforslaget ført tilbage til Folketingets Affattelse. Hvis dette nødvendiggør Udvalgs Nedsættelse, maa jeg foreslaa, at der nedsættes et Udvalg, der kan underkaste Lovforslaget en kort Behandling. De øvrige Ændringer, som Sønæringslovforslaget er